

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-345/2022-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Marije Balenović i Sande Janković, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Kapikul, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optužene V. B., zbog kaznenog djela iz članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Zagrebu, broj K-24/2019. od 6. lipnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 10. listopada 2023., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optužene V. B. i njene braniteljice, odvjetnice J. S.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba državnog odvjetnika kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Zagrebu, optužena V. B. na temelju članka 453. točke 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.), oslobođena je optužbe da bi počinila kazneno djelo iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11.

1.1. Na temelju članka 149. stavak 1. ZKP/08. troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točke 1. do 5. ZKP/08. te nužni izdaci optuženice i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstva.

1.2. Na temelju članka 158. stavak 3. ZKP/08. oštećeno trgovačko društvo H. L. d.o.o. upućeno je da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parnici.

2. Protiv presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske pobijanu presudu preinači u smislu žalbenih navoda ili da istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2.1. Optužena V. B. je putem braniteljice J. S., odvjetnice u Z., podnijela odgovor na žalbu s prijedlogom da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana. U odgovoru na žalbu je zatraženo da se o održavanju sjednice vijeća izvijesti optuženica i njena braniteljica.

3. Postupajući prema zahtjevu braniteljice optužene, u smislu članka 475. stavak 1. ZKP/08., o sjednici vijeća obaviješteni su optužena, njena braniteljica te državni odvjetnik. Sjednici su bili nazočni optužena V. B. te braniteljica optužene, odvjetnica J. S., dok uredno izviješteni državni odvjetnik sjednici nije nazočio, pa je sukladno članku 475. stavak 3. ZKP/08., sjednica održana u njegovoj odsutnosti.

4. Spis je u skladu s člankom 474. stavkom 1. ZKP/08., dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalba nije osnovana.

6. Žaleći se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja državni odvjetnik smatra kako je pogrešan zaključak suda da nije dokazana odgovornost optužene, jer da kada se detaljno analiziraju svi provedeni dokazi vezano uz pojedine postupke javne nabave koji su predmet optužbe, proizlazi suprotan zaključak, kako su ti postupci samo naizgled bili provedeni sukladno važećim pravnim aktima, ali da su sadržajno i načinom na koji su bili koncipirani doveli do manipulacija prilikom definiranja predmeta nabave ili pak dostavljanjem poziva ponuditeljima koji su bili u dogovornom odnosu sa F. M. d.o.o., a sve kako bi se poslovi dodijelili upravo toj tvrtki. Nastavlja prigovorima o ocjeni dokazne građe, upirući na iskaze svjedoka D. B., direktora društva S. P. d.o.o., svjedoka M. F., direktora društva E. ...d.o.o., ističući pritom da je inicijativa za angažman F. M. d.o.o. bila upravo rezultat dogovora između optužene V. B. i N. J., direktorice F. M., pri čemu su pozivni natječaji namješteni, kako to opisuju svjedoci A. L. P. i M. F., a što je bilo nužno, jer F. M. d.o.o. nije bila tržišno konkurentna. Kritizira kako vještak prof. dr. sc. M. J. nije dao stvarnu i potpunu analizu ulaznih i izlaznih računa, a u odnosu na kretanje cijena na tržištu za marketinške usluge, što je bilo nužno da bi se poslovni događaji između H. L. d.o.o i F. M. d.o.o. mogli komparirati u odnosu na cijene i proviziju koju je F. M. zaračunavala H. L., već da je dao samo općenito relativnu analizu kojom se zapravo ignoriraju objektivne okolnosti njihovih poslovnih odnosa, te ne daju nikakvi konkretni odgovori relevantni za ovaj postupak. Nasuprot tome, po mišljenju žalitelja, a imajući na umu iskaze svjedoka o namještanju natječaja i "napuhavanju" cijena trgovačkog društva F. M. d.o.o., da je prvostupanjski sud "...imao u spisu nalaz vještaka K. A., pa iako je isti vještak izuzet od vještačenja, njegov nalaz i mišljenje je zasigurno pomoćno sredstvo koje može ukazivati da li se i koje odlučne činjenice mogu dokazivati vještačenjem vještaka za marketing i tržišno oglašavanje, pa kako je taj vještak odgovorio na pitanja naložena vještačenjem, za razliku od vještaka M. J., koji je naveo da zbog protoka vremena nije bio u mogućnosti utvrditi stvarne ili prevladavajuće (tržišne) cijene onih proizvoda i usluga koji su bili predmet poslovnih

odnosa između H. L. i F. M....to su vještačenjem u tom dijelu odlučne činjenice ostale neutvrđene, a samim time je i činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno".

7. Suprotno stavu državnog odvjetnika ovaj drugostupanjski sud nalazi da su u pobijanoj presudi argumentirano, sveobuhvatno i valjano ocijenjeni svi izvedeni dokazi na temelju kojih je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, uz ispravan zaključak kako nije dokazano da je optužena V. B. počinila kazneno djelo za koje je optužena.

7.1. Prije svega valja istaći, da je prvostupanjski sud posve korektno prenio bitan sadržaj obimne dokazne građe koja uključuje i reprodukciju dijelova provedenih vještačenja među kojima je i vještačenje prof. dr. M. J. Potom je sud prvog stupnja pristupio analizi i temeljitoj, sveobuhvatnoj ocjeni dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi (točke 48-64 presude), uz posve jasnu i razumljivu argumentaciju za prihvaćanje nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. M. J., nalazeći potporu njegovu mišljenja i u dijelu personalnih dokaza (točka 53 presude). Stoga, argumenti žalitelja kako su "...vještačenjem u tom dijelu odlučne činjenice ostale neutvrđene, a samim time je i činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno...", u suštini se odnose na pitanje o visini nastale štete za H. L., (razlika u cijenama marketinških usluga izračunate po vještaku A., čiji nalaz žalitelj smatra podobnim dokazom kao "pomoćno sredstvo"). No, kako je prvostupanjski sud u pomnoj analizi svih dokazno važnih činjenica, (uloga optuženice u postupku nabave, angažiranje N. J. i TD F. M., karakter pozivnih natječaja, cijene marketinških usluga prema iskazima svjedoka te činjenica proizašlih iz financijskog vještačenja mr.sc. Z. R. i marketinškog vještačenja prof.dr.sc. M. J. itd.) u potpunosti razjasnio one odlučne činjenice koje su bile od utjecaja na zaključak suda o ne/postojanju kaznene odgovornosti optuženice za predmetno kazneno djelo, a potom i u odnosu na kritički ocijenjenu obranu optuženice, to činjenično stanje, suprotno stavu žalitelja, nije ni pogrešno, a ni nepotpuno utvrđeno.

7.2. Nastavno na prethodno, potrebno je očitovati se i o žalbenim tvrdnjama državnog odvjetnika kako je prvostupanjski sud "...imao u spisu nalaz vještaka K. A., pa iako je isti vještak izuzet od vještačenja, njegov nalaz i mišljenje je zasigurno pomoćno sredstvo koje može ukazivati da li se i koje odlučne činjenice mogu dokazivati vještačenjem...".

7.3. Osim što je po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, posve argumentirano izostavljen nalaz i mišljenje vještaka K. A. od strane prvostupanjskog suda, jer je isti otklonjen od sudjelovanja kao vještak u ovom kaznenom postupku, žalitelju se skreće pozornost, da pravne posljedice takve odluke nastupaju odmah i da se odnose na sve radnje navedenog vještaka koje više ne mogu imati procesnu vrijednost, niti se na istima može zasnivati sudska odluka, pa je jasno, da se prethodno obavljeno vještačenje od strane navedenog vještaka više ne može koristiti u postupku, jer nema procesnu vrijednost, niti se u postupku može cijeliti kao dokaz, a niti kao "pomoćno sredstvo" za dokazivanje.

7.4. Stoga, a suprotno svim citiranim žalbenim navodima, ovaj sud drugog stupnja drži da je pravilno sud prvog stupnja u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka M. J., kao jedinog vještaka marketinške struke u ovom predmetu, ocjenjujući navedeni nalaz i mišljenje po slobodnoj ocjeni, kao i svaki drugi dokaz, ocijenivši da se radi o nalazu koji sadrži sve elemente, kako to i zahtijevaju pravila struke, pa budući da sud

prvog stupnja u istom nije našao nikakve proturječnosti, nelogičnosti ili manjkavosti, te iznio valjane i opširne razloge za isto, to se ocjena suda prvog stupnja, glede pravilnosti i potpunosti navedenog vještačenja, prihvaća u cijelosti i od strane ovog suda drugog stupnja.

8. Dakle, nije sporno da je društvo F. M. d.o.o. (dalje FM) angažirano za više marketinških usluga na ime i za račun društva H. L. d.o.o.(dalje HL). Nadalje, posve je neupitno da je do istog angažmana došlo na inicijativu i prijedlog N. R., koji to neskriveno i priznaje, a potvrđuje i N. J., te A. J., koja je bila direktorica marketinga i koja potvrđuje da je R. najprije njoj predložio suradnju s F. M., budući joj je bio nadređen, te da je ona održala inicijalni sastanak s N. J., kada joj je J. prezentirala za što bi sve F. M. mogla biti angažirana (točke 24.-24.14. presude). O tome, uostalom, govore gotovo svi svjedoci prve skupine (kako ih signira prvostupanjski sud), zaposlenici H. L. (točke 8.-26.presude), a koji pak suprotno mišljenju žalitelja, ni na koji način ne potvrđuju tezu optužbe da je u angažiranju predmetnog trgovačkog društva uloga optuženice bila presudna i prevladavajuća.

8.1. Tako su primjerice, svjedoci N. R. (direktor Ureda ...), A. J. (direktorica Sektora ...), te T. S. (pomoćnik Predsjednice Uprave) suglasno iskazivali da su njih troje uz Predsjednicu uprave V. B., gotovo svakodnevno imali kolegije na kojima se svakodnevno raspravljalo o svim strateškim i operativnim planovima poslovanja HL-a, tvrdeći da je optuženica u svemu inzistirala na postupanju po točno određenim pravilima i propisima o javnoj nabavi, što se jednako poštivalo i pri izboru FM-e, pri čemu optuženica nije vršila nikakav pritisak za bilo kakvu odluku, pa tako ni u pogledu angažiranja ili preferiranja FM-e. Osim njih, iz iskaza ostalih zaposlenika (nižerangiranih) od prethodnih troje, proizlazi da optužena V. B. nikada nije osobno naredila ili signirala da se za pojedini posao mora odabrati F.M.-a. Tako svjedokinja S. B. (pravna zastupnica HL-a) iskazuje, da nije nikada zamijetila da bi ponude FM-e na bilo koji način bile favorizirane, a posebno ne od Predsjednice uprave, te da je o tome odlučivalo Povjerenstvo za nabavu u kojem je i ona bila (točke 8.-9.4. presude). Istovjetno su iskazivale i svjedokinje D. V., također članica tog Povjerenstva (točke 10-10.4. presude) te M. G., H. P. i A. Č., također članica tog Povjerenstva (točke 11.-14. presude). Svi ostali ispitani zaposlenici, kako iz Sektora ..., voditelj T. R., tako i iz reda Povjerenstva, kao i poslovna tajnica Predsjednice Uprave, svjedokinja S. K. Š., opisuju da je Povjerenstvo predložilo F. M. d.o.o. isključivo na temelju podataka prikupljenih u javnoj nabavi, kao najpovoljnijeg i najkvalitetnijeg ponuđača, uz naglasak da su svi poslovi F. M. bili odrađeni i da su svi bili jako zadovoljni suradnjom i kvalitetom odrađenih marketinških poslova od strane tog ponuđača, u kojem razdoblju je H. L. poboljšala rezultate svog poslovanja, a pogotovo na temelju reklama i slogana koji su odrađeni od F. M.

8.2. Stoga, prema stanju dokazne građe i to upravo personalnih dokaza, ne može se prihvatiti dokazana teza optužbe o odlučujućem utjecaju optuženice na angažman F. M. d.o.o. Sukladno tome pravilan je i zaključak prvostupanjskog suda "...da rezultati dokaznog postupka jasno ukazuju da je angažman FM od strane HL uslijedio na temelju postupanja po utvrđenoj proceduri i hodogramu nadležnih službi i u skladu sa zakonskim odredbama. HL je u inkriminiranom razdoblju imala između 1300 i 1500 zaposlenika i naravno da optuženica s obzirom na funkciju u konačnici svojim potpisom potvrđuje donošenje određene odluke. Međutim, kada ona ne bi imala povjerenja u sve niže rangirane službe u lancu, koje u hijerarhiji obavljaju svoj dio

posla, tada uopće takav ustroj službi u ovako velikom sustavu kao što je HL ne bi imao nikakvog smisla, odnosno poslovnog i organizacijskog opravdanja, niti bi ostvarivao svoju svrhu, a to je upravo međusobna kontrola supotpisnika u svakom pojedinom segmentu postupka. Jednako kao što je takva hijerarhijska procedura u HL primjenjivana prilikom angažmana FM za određeni posao, vrijedila je i za odobrenje plaćanja po ispostavljenim računima od strane FM...", a koji u cijelosti prihvaća ovaj drugostupanjski sud, jer se istom nema što prigovoriti.

8.3. Nadalje, ni za ovaj sud nije sporno da su pozivni natječaji "naštimavani" o čemu slikovito govore A. L. P. i M. F., te ostali podizvođači za F. M. Međutim, kada se već poziva na ove iskaze žalitelj opetovano zanemaruje činjenice koje ne govore u prilog konkretnoj optužbi. Prema posve jasnom kazivanju ovih svjedoka namještanje cijena u ponudama se vršilo prema traženju i uputama N. J., pa bi sukladno tome, ovakav vid manipulacije mogao biti jedino pripisan eventualnoj krivnji N. J., a ne i optuženoj.

8.4. Zbog navedenog nije osnovan ni daljnji prigovor žalitelja kojim osporava zaključak prvostupanjskog suda "...kako između optuženice i N. J., nije bilo nikakvog dogovora koji bi se konkretno odnosio i na jedan segment ijednog od poslovnih odnosa...". Naime, prvostupanjski sud s pravom zaključuje da nisu dokazane tvrdnje optužbe kako je upravo optuženica ta koja je omogućila da se na dostavu ponuda uz FM pozivaju i druga trgovačka društva koja su bila u dogovoru s N. J., budući da niti jedan dokaz ne upućuje na to da bi optuženica, a niti ostali zaposlenici HL-a, znali kako funkcionira FM-a, kao zaseban gospodarski subjekt, niti sa kojim trgovačkim društvima surađuje, a niti u kakvom je odnosu ili eventualnom dogovoru sa odgovornim osobama tih drugih društava. Da je tome tako, o tome su iskazivali svi predstavnici trgovačkih društava koji su pozivani na dostavu ponuda (svjedoci druge i treće skupine, kako ih signira prvostupanjski sud), a koji su potvrdili kako su svoje kontakte i radnje ostvarivali isključivo na inicijativu i sukladno dogovoru sa N. J. i A. L. P., koja je izravno komunicirala sa djelatnicima HL-a. Nitko od njih nema saznanja da bi postojali bilo kakvi kontakti ili dogovori N. J. i optuženice, jer su svi oni redom postupali dogovorno isključivo sa N. J. i A. L. P. Zbog navedenog, analiza svakog pojedinačnog poslovnog odnosa u širokoj i obimnoj žalbi državnog odvjetnika, nije od utjecaja na pravilno izvedene zaključke prvostupanjskog suda. Zaključci prvostupanjskog suda zasnovani su na ocjeni vjerodostojnosti iskaza ispitanih osoba te na ocjeni svih izvedenih dokaza, isti su logični, zakoniti i pravilni, pa su uslijed toga i zaključci suda o postojanju ovih odlučnih činjenica čvrsto utemeljeni na tako izvedenim dokazima (točke 49.-51.1. presude).

8.5. Konačno, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda nije na nedvojben i izvjestan način dokazana teza optužbe o pribavljenoj znatnoj imovinskoj koristi F. M. d.o.o. odnosno prouzročenoj šteti H. L.

8.6. Prvostupanjski sud je temeljito analizirao nalaz i mišljenje marketinškog vještaka. Tako prema vještaku prof. dr. sc. M. J., zbog protoka vremena, metodom komparacije s cijenama drugih marketinških agencija nije bilo moguće utvrditi stvarne ili prevladavajuće (tržišne) cijene onih proizvoda i usluga koji su bili predmet poslovnih odnosa u inkriminiranom razdoblju između trgovačkih društava HL i FM, kao i kretanje cijena za proizvode i usluge dobavljača društva FM. Također ne postoji baza podataka takvih cijena. Ugovaranje i cijene (marketinških usluga) vrši se sporazumno između ugovornih strana pri čemu dogovoreni uvjeti, kao i cijena nisu

predmet javne objave čime je onemogućena pouzdana komparabilnost cijena realiziranih marketinških usluga. U pružanju marketinških usluga ne postoje obvezujući standardi marži tj. razlike u cijeni za one robe i usluge koje su predmet slobodnog trženja u ekonomiji niti postoje općeprihvaćeni standardi ili načela (kao što primjerice postoje računovodstveni standardi) kojih su se tržišni sudionici obvezni pridržavati u trgovanju robama i uslugama. U inkriminiranom razdoblju nisu postojale nikakve javno dostupne smjernice za određivanje marži od strane strukovnih tijela koje objedinjavaju poslovanje marketinških agencija, no i da su postojale takve smjernice, tržišni sudionici ih se ne bi bili obvezni pridržavati. Slijedom navedenog ne može se zaključiti, da se cijene koje je trgovačko društvo FM zaračunavalo trgovačkom društvu HL nisu kretale u okviru tržišnih cijena, niti da bi posljedično nastala šteta za HL, odnosno ne može se isključiti da su upravo ove cijene koje je FM zaračunala HL bile odgovarajuće tržišnim cijenama. Konkretno, ako uzmemo primjer cijena dobavljača FM za određeni posao, to automatski ne znači da bi neko drugo trgovačko društvo uključujući HL, pod uvjetom da uopće ima resurse da dođe do tih nazovimo podizvođača, dobilo određenu uslugu upravo po toj istoj cijeni, već bi se cijena iznova formirala ovisno o svim ovim parametrima. Naime, u situaciji kada FM nastupa kao marketinška agencija, za očekivati je da ona kod svojih dobavljača ostvaruje određene rabate i popuste po različitim osnovama te posebno istaknuo specifičnost marketinških usluga, navodeći da se usluga sama po sebi teško može standardizirati i definirati, pa tako ni u praksi, ni u teoriji, teško se može govoriti o dvije identične usluge za koje bi onda mogli raditi komparaciju u cijeni.

8.7. Kraj takvog stanja stvari, uvažavajući pravilnim i prethodna utvrđenja prvostupanjskog suda, ne može se sa stupnjem izvjesnosti u krivnju optuženice pripisati preplaćenost usluga F. M. d.o.o. na štetu H. L., kako joj se inkriminira optužbom. Osim toga, pravilno je prvostupanjski sud pri tome imao u vidu nalaz i mišljenje vještaka i o važnosti funkcije marketinga u trgovačkim društvima, te postojanje višestrukih razloga angažmana vanjskih marketinških agencija za obavljanje marketinških usluga, kako je to i činila HL-a koja je u to vrijeme imala samo jednog dizajnera u službi marketinga, zbog čega je i prije i poslije suradnje sa F. M. koristila usluge više vanjskih marketinških agencija.

8.8. Nadalje, a imajući u vidu i nalaz i mišljenje financijskog vještaka mr. sc. Z. R. koji je prema dokumentaciji koja prati poslovne odnose između HL i FM zaključio, da su u inkriminiranom razdoblju od ožujka 2006. do siječnja 2010. svi ugovoreni poslovi, kao i poslovi koje je naručilo društvo HL, stvarno obavljani i isporučeni, a radilo se o 57 poslova, isporukama usluga produkcije animiranih spotova, organizacije svečanih otvaranja, oglašavanja na megaboard plakatima i dr., te da je za navedene usluge ispostavljeno 104 računa koji su svi plaćeni društvu FM u prosjeku u roku od 19 dana od dana ispostavljanja istih. S obzirom na zaključke vještaka prof. dr. sc. M. J., da se prevladavajuće tržišne cijene proizvoda i usluga ne mogu utvrditi, vještak mr. sc. Z. R. je iskazao kako se bez podataka o uobičajenim tržišnim cijenama pojedinih usluga koje su iskazane na računima FM ispostavljenim društvu HL, ne može očitovati o eventualnoj imovinskoj koristi koja bi bila pribavljena FM, pa posljedično niti o nastanku štete za HL.

8.9. S druge strane, vještak prof. dr. sc. M. J., iskazao je da u odnosu na financijsko vještačenje kojim je utvrđeno da su svi ugovoreni i naručeni poslovi stvarno i izvršeni, cijeneći sa stajališta svoje marketinške struke, uzimajući pritom u obzir djelatnost HL,

zaključno može reći da su ovi poslovi, odnosno taj kreativni koncept i dizajn bili poslovno opravdani, jer različita kreativna rješenja kao i svi ostali marketinški napori trebaju imati za posljedicu poboljšanje poslovanja, te poslovnih učinaka i rezultata.

9. Stoga je opravdan i pravilan zaključak prvostupanjskog suda, da rezultati provedenih vještačenja, financijsko-knjigovodstvenog te marketinško-medijskog, ni na koji način ne potkrepljuju činjeničnu tvrdnju optužbe da je inkriminiranim poslovnim odnosima društvu FM pribavljena bilo kakva materijalna dobit uz nastanak štete za društvo HL, a niti teza optužbe, da je optuženica znala da FM nakon sklapanja tih poslovnih odnosa ispostavlja račune s neosnovano većim cijenama od onih koje je na tržištu za posao iste kvalitete HL mogla dobiti od drugih dobavljača, te da ih je ona s pozicije autoriteta nalagala plaćati. Ovo tim više što i prema iskazima svjedoka proizlazi da je postupak naplate računa bio prethodno podvrgnut temeljitoj kontroli (putem više osoba i službi/sektora unutar trgovačkog društva) kako bi se provjerilo je li roba isporučena i da li su ispostavljeni računi bili u skladu s ponudom.

10. Konačno, žalbeni prigovori državnog odvjetnika koji idu u smjeru kako je društvo FM "napuhavalo" izlazne fakture i obračunavalo najvišu proviziju od 20% od vrijednosti posla, uz tvrdnju, da je HL evidentno plaćala FM veće cijene od onih na tržištu, a optužena to znala i odobravala takvo plaćanje s većim cijenama od onih koje je na tržištu za posao iste kvalitete HL mogla dobiti od drugih dobavljača te kako je FM za obavljene poslove obračunalo HL iznos od 10.571.112,08 kuna, što bi bez tako visoke provizije iznosilo 8.185.324,71 kuna, državni odvjetnik dolazi do zaključka da je optužena na taj način društvu FM pribavila imovinsku korist u iznosu koji prelazi 2.000.000,00 kuna i ujedno smatra da je u istom iznosu nanijela štetu trgovačkom društvu HL-a, nisu osnovani.

10.1. Naime, suprotno takvim tvrdnjama žalitelja, prvostupanjski sud je s pravom utvrdio da teza optužbe kako je optuženica znala da FM nakon sklapanja poslovnih odnosa ispostavlja račune s neosnovano većim cijenama od onih koje je na tržištu za posao iste kvalitete HL mogla dobiti od drugih dobavljača, nema uporišta u izvedenim dokazima. Kraj činjenice da niti vještaci kao stručne osobe nisu mogli reći da plaćene cijene ovdje nisu tržišne i da su naprotiv moguće bile upravo tržišne, da niti djelatnici marketinga tijekom cijele višegodišnje poslovne suradnje nisu uočili bilo kakva odstupanja u tom pogledu, doista je iluzorno tvrditi da je optuženica znala da je HL neosnovano plaćao veće cijene od tržišnih. Osim toga, nije jasno kako bi se u toj situaciji dokazalo da bi obavili sve ove poslove iste kvalitete kraj jasnog utvrđenja marketinškog vještaka da takvu komparaciju kod marketinških usluga, s obzirom na njihovu specifičnu kreativnu narav te kreativni koncept i dizajn, nije moguće činiti, a niti da bi ti neki drugi dobavljači bili cjenovno povoljniji od FM. Pogotovo je neosnovana žalbena tvrdnja državnog odvjetnika, da iz marketinškog vještačenja proizlazi kako je HL na čelu sa optuženom V. B., kao odgovornom osobom, bilo dužno provjeriti prevladavajuće tržišne cijene i izvršiti usporedbu nezavisnih ponuda u odnosu na ponudu FM, u čemu nalazi direktnu odgovornost optužene, jer da nije postupila s dužnom pažnjom dobrog gospodarstvenika. Međutim, upravo suprotno te i takve tvrdnje ne proizlaze iz iskaza vještaka J., već se radi o izvođenju vlastitog zaključka državnog odvjetnika u cilju opravdanosti teze optužbe o odgovornosti optužene za terećeno kazneno djelo. Radi nepotrebnog ponavljanja žalitelja se upućuje na šire obrazloženje u prvostupanjskoj presudi (točke 54. do 64. presude).

11. Slijedom navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih državni odvjetnik pobija prvostupanjsku presudu, niti povrede zakona iz članka 476. stavak 1. ZKP/08. na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, trebalo je, na temelju članka 482. ZKP/08., odlučiti kao u izreci ove presude.

Zagreb, 10. listopada 2023.

Predsjednik vijeća:
Željko Horvatić, v.r.